

Květen, L.P. 1978.

VŠECHNA PRÁVA

Skauting není ani gheto ani klášter ani klan, ale jen jedna z mnoha demokratických organizací. Každý ať v ní má všechny svobody a práva, jaké si jen lze představit. Kdyby toto nemělo prakticky a do písmene platit, byla by to organizace zpátečnická a pokrytecká, tedy nemravná.

Se svobodou pohybu by to ideálně mělo být tak, že když jednou někdo přijde do družiny, je jí zmagnetisován tak, že by ji už za žádnou cenu nechtěl postrádat. Prakticky se ale bude vždy stávat, že někdo nenajde co hledá, nebo že se přestane cítit hezky, že už z toho nemá radost - to je normální života běh, žádná tragedie. V tom případě by to měl zkusit změnit. Když to nejde, je lepší odejít: nemá smysl někde být jen napůl, jednou nohou, vlastně nerad. Pro svobodu pohybu jsme sem, mimo jiné, přišli.

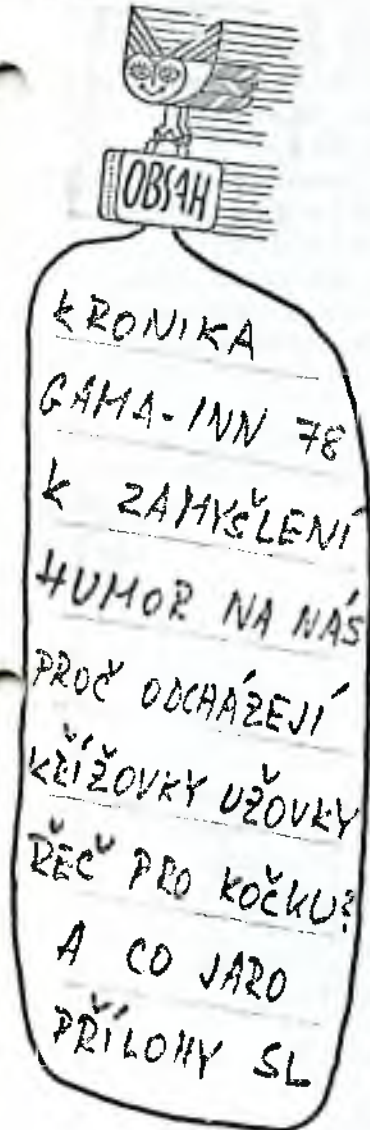
Tedy změnit nebo odejít. Ale pozor! Změnit může znamenat v první řadě sám sebe. Nebo začít se angažovat a měnit tak okolí i sebe.

Od leta 75, kdy se družina vrátila z Nordjambu, z ní odešla řada lidí: Akela, Lev, Radan, Sedmihlásek. Koncem února řekl Rychlonožka, že do oddílu nevstoupí a slíbil napsat dopis. Dopisy Radana a Sedmihláska viz uvnitř.

Za tmavým oknem v květníku sivém hrubý a ostnatý mračil se kaktus. Jednoho jitra červený z lodyhy vyrazil kalich, červený květ. Jsou duše drsné, co samy slyžitím ....

Petr Bezruč

Časopis a kronika družiny Sov, oddíl Pochodeň, CH. Píše a vydává vlastním nákladem /asi 20 výtisků/. Pro členy oddílu zdarma. Redakce Rorýs tel. 064/94 16 77.

Rorýs

SOVY NA BĚŽKÁCH

Listopad 76

chronicle

Příjezd a sraz u nás v bytě. Správně byl sraz v 9 hod. Jindra s Netopýrem přijeli před devátou. Voni jeli vlakem. Jindra lyžoval, protože neměl běžky. O půl desáté přijeli Rorýs s Kvikvegem a se Swiftym. Swifty taky lyžoval, protože taky neměl běžky.

Rozhodli jsme se, že na Krausovic nebudeme čekat, protože už bylo 3/4 na 10 a ještě nikdo tam nebyl. Tak jsme jeli. Ale za pár minut přijeli Krausovi: Dan, Monarcha, Aňa a Sedmihlásek. Za druhé: Odchod na výlet.

Potom jsme běželi a bylo to moc dobré.

Při svačině jsme dělali plán na další cestu, kterou jsme chtěli jít domů. Potom jsme udělali závody a první byl Sedmihlásek. Potom jsme šli domů. Ale po cestě domů to bylo už zdlouhavý. Totiž já jsem spadl jednou do potoka, jednou jsem se zabořil do díry a Petr sebou říznul jednou lyží do potoka. Po té cestě domů jsme se domluvili, že všichni kromě mě, táty, Rorýse a Monarchy udělají takovou cestu, kterou doběhnou rovnou do Einsiedlu. A my jsme šli k autu. Já jsem u auta dostal nápad, že bych já a Petr šli na běžkách dolů a tam počkat na ně. Táta a Rorýs nám to dovolili. Ale tam jsme museli dlouho čekat, protože nemohli dostat auto, vždycky zůstalo vězet. Potom zůstalo vězet i druhé auto.

Lišák (9roků)

Magneto fonový pásek, na který bratr Lišák namluvil tuto roztomilou reportáž, nefungoval dobře, nebylo mu místy vůbec rozumět. Proto chci ještě připomenout: Bylo tam rašeliniště, kde se nám půda houkala pod nohama (rostou tu v léte masožravé rosničky?). Bylo tam místo, kudy přibližovali z lesa dříví a my jsme určili, že to muselo být nejpozději včera, ještě tam byla cítit pryskyřice a koňský pot. Z čehož jsme usoudili, že v Einsiedelnu je svět ještě v pořádku, když nepouštějí do lesa traktory. Byli tam skoro všichni tehdejší členové družiny a to bylo taky moc dobré. Byla tam i legrace a jedna díra ve sněhu, zničehonic díra s vodou a když jsme k ní přišli, kdopak tam neleží - náš malý bratr Lišák, v té nehorázně díře. A když jsme se divili, volal, že nemůže vylézt a že je to nehoráznost. A bylo tam ještě 1,000.000² zajímavých věcí, kterých jsme si ale nevšimli. Škoda, kdypak se znovu dostaneme do Einsiedelnu na běžky!

Všehovšudy - takových podniků by mělo být 7 až 9, ale rozhodně ne méně než 12 ročně. Běžky, luk a laso patří ke skautingu jako mapa, oheň a Tři orlí péra.

Rosnička je rostlina, která jakoby vypadla z nějakého science fiction. Neživí se fotosyntésou jako ostatní pořádné rostliny, ale m a s e m. Nejraději mouchy. Moucha přistane, přilepí se, lžičkovitý lístek ji pomalu zabalí, vyssaje, konec. Na svačinu se spokojí i s obyčejným mravencem. Nehorázná rostlina, řeklo by se.

POSLEDNÍ PODNIKY byly a/ Sokolský obří slalom v Unteribergeru, kde jsme se až na Šipku sešli a hezky si zalyžovali. Organisoval bratr Monarcha. Ale proč se závodů samotných zúčastnili jen Dan a Aňa? b/Běžkařský podnik v Unteraegeri o 14 dní později. Zorganisoval bratr Dan; bohužel za naprosto nejhoršího počasí, takže přijeli jen z nejbližšího okolí. c/ Měli jsme čtyři družinovy v badenské klubovně, tři z nich, myslím, nebyly špatné. Byly tam hry, zpěv, čtyři lidové tance /Cikánský, Trnka, Odzemek, Čardáš/, filmek z Dolomit, organizace zimního tábora. Šipka nám přečetl kus své kroniky z Dolomit /moc dobrá čeština, vtipné postřehy/. Všichni výborně spolupracovali. d/26.12.77.-1.1.78. zimní podnik ve Valisu.

DALŠÍ PODNIKY oznámím dopisem. Bude to: Táborák, vandr, družinovka v Badenu, loď /?/, hory - a tábor na Innu.

DRUŽINOVÝ ČASOPIS. Už věčnost nevyšly nové SL. Aká to organizace! Omluvy především bratru Šipkovi a Kvikvegovi, na jejichž Dolomitský deník jsem pyšný. Aňa napsal stránku, dávám za úkol Swiftymu, Netopýrovi a Jínovi, aby napsali 50 slov/ nebo 5 tisíc/. Cokoliv: blbost, legraci, sen, vše je lepší než nic. Termín: včera! Vyjde ve speciálním čísle. Monarcha s Danynkou napíše smělou reportáž o Leukerbadu. Bravo. Termín: Čo skoro! Rychlonožka poslal mapu našeho podniku u Sihlsee /první Netopýrův podnik/, ale chybí zápis. Mohl by se jmenovat: TENTO ZPŮSOB LÉTA ZDÁ SE MI BÝTI PONĚKUD PODIVNÝM, viz novela Vladislava Vančury, stejnojmenný film a příhoda z tohoto podniku. Soví letáky -pokud by se u příjemce měly ztratit- tak ať je, prosím, radši někomu dá, třeba mně, dá to neuvěřitelně mnoho práce.

NIKDŮ není nahraditelný! Aneb: Vymírají Sovy? Nahraditelní jsou lidé v průmyslu, ve sportu atd., ale NE v družině. Čtete na str. 8. Zatím to vypadá tak, že je deset živých Sov a už osm více méně neživých. Prosím, ať bratři Dan a Sam řeknou, jak dlouho má ještě trvat jejich nepřítomnost. Nemůžeme se dočkat. Přihlášku do 1. českého oddílu v Badenu ještě neměli čas vyplnit sestra a bratři Danynka, Aňa, Jína, Mikeš. Domluvili jsme se na tom před 16 /!/měsíci.

NOVÁ ČCI. V Leukerbadu jsem rozdál náborový letáček /povídání pro nové lidi/. Co se s ním stalo? Rozdali jste? V příloze je nový.

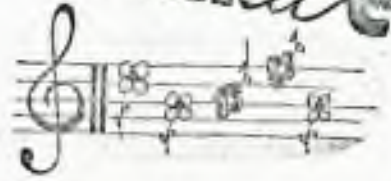

CURYŠSKÁ OPERA pokračuje v českém repertoáru. Po prodance a Rusalce jiná klasická opera - Jakobín, která patří ke všeobecnému vzdělání Čecha. Je výborné, že část členů a rodičů Sovy opery viděla a až na některé detaily byli velmi spokojeni. Mělo by to být v 2. stupni.

MUSEUM. Zorganisuje bratr Netopýr prohlídku indiánského musea v Curychu, které je prý velmi dobré? /2. stupeň?/

SPORT. Švýcarské hokejové mužstvo se pro nás stává zajímavější, protože ho trénuje známý veterán československého hokeje Jiřík.

DVĚ DRUŽINOVÉ UDÁLOSTI. Objevila se nová Sova: Luculus. Nováček to není, chodil před časem do Badenu, pak přestal, ale nyní má znova potěšitelný zájem. Chovejte se k němu skautsky, noví lidé jsou vzácnost. S Jestřábem se dohodneme na výkupném, ale nemělo by být vysoké, zůstává přece pod jednou oddílovou střechou. Druhá: Zhavily se telefony, běžely pozvánky na sraz družiny 6+7. května v Juře s přespáním v jeskyni nad potokem. Přihlásilo se dost lidí, ale zbylo jen Pět statečných. Napíše Lukulus zápis? Bylo by to milé.

P Í S N Ě. Pro všechny, kteří mají nebo si chtějí založit zpěvník, jsem rozmnožil spoustu hezkých amerických písní s českým textem a nakreslil akordy. Družinovým kytaristům nejznámější příkládám. Stačí to jen vzít a hrát.

Každý den víckrát. Berte své hudební nástroje všude sebou. Zamilovat se do hudby, k tomu prostě nestačí gramofon. Desetkrát denně vzít hudební nástroj a hrát, překonat trapné začátky. Píseň není zadarmo, můžeš ji získat jen když do ní něco investuješ, jen když ti stojí za kus námahy. Stejně je to s družinou a vůbec. Protože nic, co má na světě cenu, není zadarmo.

Č E Š T I N A . Kdyby někdo žil třeba mezi Zulukafrý a nečetl česky, stával by se z něho nepozorovatelně Zulukafr. Stejně zde. Jazyk se musí denně trénovat, jinak zakrňuje, odumírá. Kdo se považuje za Čecha a nečte, podléhá sebeklamu. Čti česky, uč se texty družinových písní, čti a piš česky. Chyby nehrají roli. Zajímavé české slovo z b l b l . Použijeme na př.ve větě: "Zblbl tak, že už nečte česky".

Alle sollten Tschechisch sprechen

WARSAU: «Tschechisch würde sich am besten als Welt-sprache eignen», behauptet der polnische Sprachforscher Andrej Suski, nachdem er acht Sprachen daraufhin untersucht hat. «Das Tschechische ist wegen seiner vielen Silben ohne Umlaute am kürzesten in der

Schreibweise und am sparsamsten im Ausdruck.» Die Sprachen-Hitparade, die Suski dann zusammenstellte, sieht so aus: Nach dem Tschechischen folgen Slowakisch, Englisch, Russisch, Polnisch, Französisch und Spanisch. Deutsch steht auf Suskis Liste am Schluss...

P A N Í O T T E O V Á

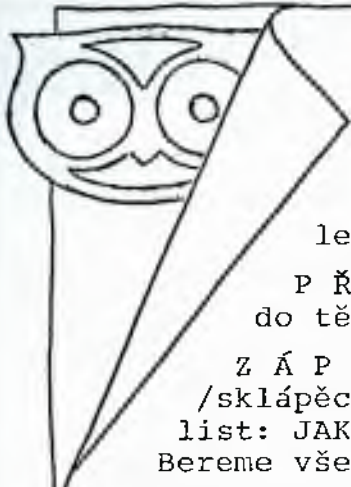
byla tak moc hodná, že nám vyšila pentli za Dolomity. Děkujeme mockrát! Dávám úkol bratře Šipce, aby ji při nejbližší příležitosti přinesl, event.psolal poštou. Díky.

B R A T R N E T O P Ý R poslal sešit s kursem první pomoci k otištění v SL, srdečně děkuji. Je toho však příliš mnoho, asi bude nejlépe, aby nás to Netopýr naučil na táboře.

G A M A - I N N se bude jmenovat tábor 78 na Innu, podobně jako Varuša-Inn předloni. Jestřábův předminulý a minulý tábor byl Alfa a Beta.

Netopýrův obrázek z okolí tábora, když lovil 3 orlí péra.

T Á B O R N Í K Č.1. První se přihlásil malej Karel Muttenskej. Silný Mikeš naopak; bude celé prázdniny ve společnosti svých rodičů. Aňa a Sedmihlásek budou v červenci objíždět kontinent vlakem. Ať pozdravují od celé družiny džemboriové přátele v Norsku!

P Ř I H L Á Š K Y na tábor. Poslat, přinést BON vložený do těchto SL. Raději dnes než zítra.

Z Á P I S N Í K. Do svého skautského zápisníku /sklápěcí blok A5/ si každý táborník vloží extra list: **JAKÉ SPORTOVNÍ NÁRADÍ PŘINESU NA TÁBOR.** Bereme vše.

PAN CARATSCH, hajný ze S-chanfu, poslal povolení pro tábor od 15. do 30.7.

R Y B O L O V . Je některý z tatínků /známých/ rybář? Mohl by nám říct, co a jak se dá na Innu chytat? Chytit rybu je zážitek.

R Á D C O V É. Ještě se nikdo nepřihlásil. Běda přeběda! Toto má být tábor rádčů. Být rádce, vedoucí družiny, není žádná legrace, každý to nedokáže. Ale asi polovina z vás by dnes už měla cítit neodclatelnou ctižádost vést družinu, být spoluvedoucí skautského tábora.

R A D O S T . Pod tímto heslem by se měl, podle mého, konat tábor. Skaut není figurka, která čeká co a jak. Říkejme si 7krát denně: "Skaut je živej. Dokonce živější, radostnější, než jiní!"

V A Ř E N Í. Ať mi každý táborník sdělí, co by chtěl na táboře vařit. Chci to schválit, protože to nemá být nic, co potřebuje spoustu nádobí, trvá 4 hod.atd. Potom si každý zapíše do skautského zápisníku, jak se to přesně vaří a kolik čeho musí nakoupit pro lo osob.

B O T Y . Pokud někdo potřebuje nové šněrovací boty - ať si je nekupuje až těsně před táborem, ale hned, aby si na ně mohl pomalu zvyknout.

K Ř Í Ž O V K Y jsou míněny jako poukaz /a důkaz/ jak málo umíme česky a že je to veliká škoda. Nenechejte se tím deprimovat, všichni umíme více méně málo česky. Ale myslím si, že jestli skauting znamená šanci pěstovat životní kvality, které jiný člověk nevidí a nechápe, protože se bojí (nebo neumí) být trochu jiný než jeho bezprostřední okolí ....

K N Í Ž K Y . V knihovně vašich rodičů je několik knížek, kterým se nemůžete vyhnout, jestliže si s námi chcete rozumět. Starší z vás by měli mít na příklad přečteného Švejka, Tankový prapor a j. Z knihovny vašich rodičů se dá vydolovat spousta zajímavých věcí a neříkejte, že na to nemáte teď čas, protože s takovou ho nebudete mít nikdy. Ukázka z jedné pozoruhodné knížky /Josefa Škvoreckého/ je v příloze SL /jen pro organisované/.

sedm zřetelných rozdílů!

Uvolnění

Prosím, pojďme si spolu trochu, trošinku zapřemýšlet. A mluvmе o tom. Družina bez toho nemůže existovat.

Je nutné stále hledat a ptát se: Má smysl, to co dělám a jaký? Jaký smysl má tedy skautování? Rozhodně ne ten, aby děti z lepších rodin měly jednou větší byt, větší televizi, větší auto, větší plat...jestli je něco v družině srdečně lhostejné, tak je to profese a kariéra jejích členů. Rozhodně také není cíl a účel skautingu:kroje, vlajky, čtyřstupy, zkoušky, stupně, odborky atd.atd. Účel není, abychom my, dospělí, mohli někoho poučovat, disciplinovat, známkovat, šikanovat. Účel není, abychom říkali: Tady jsme pro vás připravili program, támhle je cíl, hurrrá, běžte!

Smysl družiny Sov je vlastně jedna jediná věc, kterou vám pro přehlednost rozdělím na a-c. a/Člověk má být na světě rád. Ma být šťastný, má mít pocit, že má rád a že i jiní ho mají rádi. b/Něco takového ale není ani za peníze, ani za chytrost, ani za svaly, ani za výbornost, ani za pasivní poslušnost, ale ani kdyby bylo možné mít všechno, na co si vzpomenete.c/Četl jsem, že se toho nedá dosáhnout, pokud neoživujeme všechny své smysly, z nichž většina je v naší civilizaci zanedbávána tak, že skoro už neexistují. Skaut je člověk, který má veliký zájem o všechny vlastnosti - smysly, které mu příroda dala:vedle těch pěti tělesných je tu ještě spousta neviditelných, duševních smyslů: smysl pro hudbu a rytmus, tanec, hry, pro aktivní zábavu, humor, legraci, smysl pro práva a nedotknutelnost jiných lidí a přírody. Smysl pro romantiku. Smysl pro laskavost, něžnost, pro lidskou pospolitost, soudržnost, kamarádství. Smysl pro českou kulturu. Kdyby nám na tomhle nemělo záležet, nemělo by skautování nejmenší význam.

Rozvíjet tyto smysly je SMYSL /účel, cíl/skautingu, alespoň tedy u nás, v družině Sov.

Proto chodím do družiny, ne že bych potřeboval být obětavý nebo dokonce rád něco organizoval. Myslím, že to, o čem tu píšu, je možné jen v družině, že se to nikde jinde nedá koupit ani za milion, že se to nikde jinde nevede. A že to člověk potřebuje i když i tom většinou neví.

Za našich časů, to sme třeba dělali taky vejlety na celý vopoledne, ale ty dnešní skauti....

Rádcové nejsou důležité. Hlavní jsem JA!

Mám tě poprosit za našeho Miloška: Pusť ho na tábor!

Osmy bod zákona: Junák je veselý myslí.

ŽUMOR NA NÁS

Ků jsem z toho vedení tyhle družiny nákej utahanej...

Bóže, jestlipak oni tam tomu mýmu dítěti neubližujou!

JEDNOTA, TO ZNAMENA, JAK TO CHCI JA!

Proy

Penie

talca

MUŽ PŘES PALUBU

Na říjnovou schůzku v Badenu přišel Sedmihlásek a po schůzce zašeptal, co jsem čekal, že už nebude chodit. Sedmihlásek. Byl zakládajícím členem a bude nám chybět. Psal mimo jiné zajímavé básničky. Měli jsme ho rádi. Říkám měli? Má přátelství končit na hranici družiny? Ale to by pak vše byl podfuk!

Radanův poslední čin byl zápis o Varuše. Jeho nepřítomnost mne bude mrzet zvláště proto, že byl kápo na češtinu, živelnou, nakažlivou srandu a pohotovou vyřídilku, což je vzácné koření, které se nedostane nikde koupit. Podaří se nám to nějak nahradit?

Nemáme nejmenší důvod - a nesměli bychom ani dívat se za nimi s trpkostí. Jen blázna by napadlo nadávat a křičet. Naopak, udělali víc než leckterý dospělý: Nordjamb, Slet, Varuša. Děkujeme, jsme rádi, že jsme se potkali, lepší to být nemohlo.

Sedmihláskův dopis se bohužel nevysvětlitelným způsobem ztratil v horách mých papírů. Radanův z technických důvodů mírně zkracuji. Stojí za přečtení. Ale otázka, proč se nám sympatičtí lidé vzdalují, odcizují a ztrácejí, co je toho vina, hledá stále naléhavě odpověď. Že to není bolest speciálně a jen družinová není útěchou, naopak.

Milí kamarádi,

jak jste se již asi dověděli, rozhodl jsem se vystoupit z družiny Sov a vůbec přestat skautovat. Chtěl bych vám toto rozhodnutí odůvodnit několika slovy.

Kvůli tomu se na časové zaneprázdnění spůsobené jak školou, tak mým členstvím v taneční skupině. Stalo si to určitou roli, hlavním důvodem to však nebyl.

Když jsem začal asi před dvěma roky skautovat, bylo mi šestnáct let; v tomto stáří mívají muži již čtyři, pět let skautování se sebou. Proč jsem tedy do skautu vstupoval, musel jsem si toho přece být vědom? Byl jsem si toho vědom, ale nevdalo mi to, protože jsem se nepřihlásil z nadšením, ale protože jsem chtěl - jak jsem to tehdy napsal ve svém dopise - rád se rád jednou vidět několik českých kluků pohromadě. Ne, že bych se nebyl cítil dobře mezi zdejší mládeží, ale bylo to pro mne něco jiného, něco úplně nového a přece tak starého: po sedmi či osmi letech být v české klubovské společnosti, česky s nimi mluvit, česky se s nimi smát... Tu se kras přirod zapít nedá.

Po několika měsících jsem poznal Dana, který mi vyprávěl o jedné družině a kam mě nakonec i zavedl. Začalo 8

to hřívem v Kientalu. Opravdu jsem se merr tamě hned
cítit jako doma, a moc se mi to líbilo. Děkuji Danovi,
že mě s tamě seznámil, děkuji tamě všem co nejzodpovědněji
za kamarádské přijetí. Trvalo se ve mně radšení, ale pře-
svědčen se upřimně, že to nebylo ani tak nadšené pro skau-
ting, jako spíše nadšení a kamarádství, žeť jste mi pro-
jevili, a radost, že jsem vás poznal.

Zůstal jsem skautem v rukavičkách. Měl jsem (a mám)
rád přírodu, tábor se mi moc a moc líbil, ale kdyby
bylo šlo k úkolu, jako například vyčesat něco ze síe-
va, či něco „vybačkovat“, byla by se ukázala moje nešikov-
nost a nekusšenost. Tmí kušata bych sám asi nebyl uvažil.
Skaut musí umět oprátku věcí, které já nikdy neovládal. Byla
to moje chyba, že jsem hned od začátku spráskl suce a
vadychl: hochu, to se nikdy nenaučis! Celá skautská činnost,
skautský program byl pro mne něčím úplně novým, a já
už byl moc starý, než abych byl mohl s tím vším opravdu
sžít.

Mij potoj, že jsem se cítil jako host u dobrých přátel, samo-
sřejmě nebyl spokojný, ale jak říkám, na světě jizě bylo poradě,
a nemohlo to takto jít nekonečně dál. Náhle přišel přelom a
já poznal, že se jizě setkám s Kotjsových pozvánek (...)

Komplete si, prosím, že moje vystoupení a doušiny znamená
konec všem idealism. Nemám v úmyslu přestat věřit věč, že
„pravda není luxus, ale praktická životní potřeba.“ Ažovna tak
nezamýšlím ukončit dialog s přírodou.

To by bylo škůba, co jsem tam řekl říci, a moc doufám,
že mě pochopíte.

Děk Kotjsovi a tamě všem za tače kamarádství. Jšim se na
šledování, přesto že se asi hned tak nevidíme.

Doušimě dešim do budoucnosti práce a přeji jí uspalenější a
lepší skauty než jsem byl já.

Musko štěstí a radas

Váš
Radan

SLOVAN VSUDE BRATRY MÁ!

Nevěřili byste, v jednom údolí v Graubündenu žije spousta Čechů. Mají tam svůj vlastní asyl -Hasenasyl, kus země, který jim patří, útočiště, útulek, právo na život i na smrt. Z toho je vidět, že asyl není jen nějaká zbůhdarmá vymyšlenost pro nespokojence, ale něco přírodního, prapřírodního, co potřebují obě strany.

Krajané v zaječí kůži se do Helvécie dostali podobně jako my. Cosi je tam doma chytilo za uši, dalo jim na uklidněnou pár facek, a do vlaku a pryč a mlha přede mnou, mlha za mnou. Rozdíl je v tom, že nás neexportovali jako ty zajíce za 30 Fr. za kus, ale na tom se už pracuje pomocí těch stran. vládních směrnic o úpravě tohodle tento.

A tak tu spolu žijeme a radujeme se, že tady můžeme zůstat čím chceme a musíme, takže není nutno předstírat, že jsme pomýlený, ale neškodný, pracovitý soc.plniči str.a vládní úkolů, eventuálně spotřebně výrobní prostředky závodní jídelny v Dol. Postoloprtech, ČSSR.

Leda, leda že by i sem vstoupila ona Veliká, Nepřemožitelná, co nás osvobodila poprvé v pětačtyřicátém, pro sebe, v šedesátém osmém ještě víc pro sebe a snad jednou potřetí nejvíc pro

sebe, vot také je dělo, ta-várišči. To bysme pak byli zase v troubě až po uši. Jako doma, doma, kdy to bylo? Za těch hvězdnatých podzimů, za těch bolestivých jar, jaro, tady jsou jen dvě roční doby -zima a vedro.

Kdybyste někdy náhodou v Graubündenu vešli do údolí zaječího asylu, chovejte se tak, aby si krajané nemohli naříkat. Řekněte, řekněte rodnou řečí, že respektujeme jejich výsostné území, že jsme je chtěli jen vidět, že jsme chtěli jen kleknout do trávy a pozdravit. Jaká náhoda, že jsme kdysi okusovali stejnou hlávkou zelí, přátelé, v té blízké zemi tam, kde se nám líbilo až dost. Ani nám nesvědčí zdejší podnebí, jsme stejné krve, laskavý Hospodine, vyhnání synové Evy, k Tobě prosíme lkajíce, a někdy je nám oběma zatěžko vesele polykat a hopsat v tomto slzavém údolí helvétském.

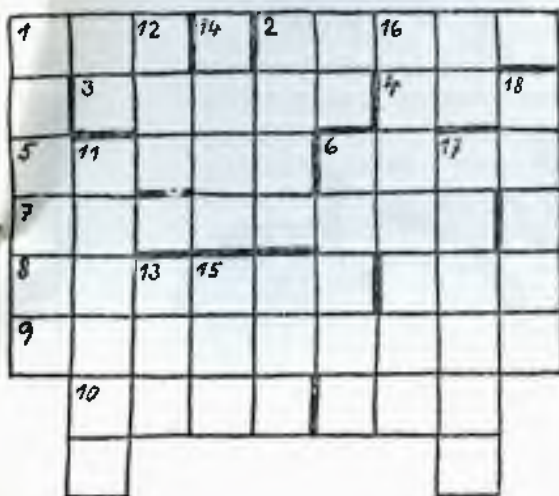
B U D E T E S E D I V I T,
ale odborníci tvrdí, že mládež vstupuje do světa dospělých křečovitě a s nechutí. To by také mohl být jeden účel skautingu: odnaučit se to, dělat to jinak. Předpoklad je nepřízřusobovat družinu okolí, ale naše dobré zásady a zvyky přenášet jinam. Aby se okolí podobalo družině a ne naopak. Že je to neuskutečnitelné? Není pravda. Jaké prostředí si zvolíš a jak si to ve škole, v práci a rodině zařídíš, to záleží hodně na tvých ideálech a vůli, jestli se nemýlím.

Bj

Skautské křížovky

sestry Uivorky

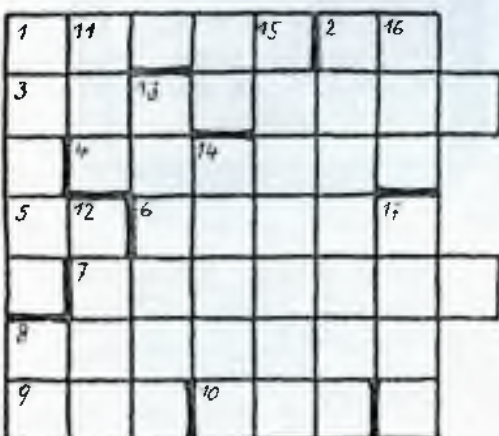

VODOROVNĚ

1. Nádro /3 písmena/. 2. Egoista /5 p/.
3. Kráva dostane tele, čili se ... /5 p/.
4. Vodní živočich na vymření /3 p/.
5. Český Rauschgift cizím slovem, běžně používaným v češtině /5 p/.
6. Český Wille /4 p/.
7. Krásně česky Dachbalken /8 p/.
8. Křestní jméno presidenta Beneše /6 p/.
9. Český Eremitage /9 p/.
10. Český Versprechen /4 p/.

SVISLE

1. Český: Du sollst /etwas/ unterkleben /pouhých 6 písmen/. 11. Český Freude /6 písmen/; zde místo O, které vyšlo vodorovně, přijde A.
12. Knižní výraz pro MOCI, BÝT SCHOPEN /3 p. ve dvou /!/ slovech/.
13. Český Ochse /3 p., prostřední s kroužkem/.
14. Napiš, jak se vyslovují zkratky obou křestních jmen presidenta Masaryka /4 písmena/. 15. Jiné slovo pro: přibližně, zhruba, snad, cirka /3 p/.
2. Český: Seil ab, čili rozkazovací tvar slovesa slanit /4 písmena, poslední zde s háčkem/.
6. Rozkazovací tvar slovesa vydat /5 písmen, druhé "Y"/.
16. O hodně hlubokém hlasu se může říct, že je... /7 písmen, U je bez kroužku, C s háčkem/.
17. Pro obyčejné slovo Seerose má čeština krásné slovo:.... /6 p/.
18. Kamarádovi, který pořád povídá, žvaní, kecá můžeme říct, že je .... /5 písmen, A na konci/.

VODOROVNĚ

1. Životní stav plný nervosity, napjetí a nejistoty /cizí, všude běžné slovo/. 2. Předložka /na př.: u, při, na, v, k, z, s, před, nad.../.
3. Hezké české slovo pro Moor. 4. Když-třeba klobouk- není úplně šedý, můžeme jen v češtině říci, že je .....
5. Zkratka pro: Komunistická strana, Klub syčáků a podobné.
6. Kdo chce dělat dojem, řekne "Uhni!", normálně ale .... 7. Zdrobnělina jména Josef.
8. Etwas zu Ende machen se česky řekne prostě.... 9. Kus ledu na vodě. 10. Jiné slovo pro kravál, hlomoz, křičení /jen tři písmena/.

SVISLE

1. Český kleines Reh /jedno slovo/. 11. Rozkazovací způsob slovesa tasit /jen 3 písmena/. 12. Český Streitgespräch /jen 4 písmena/.
13. O někom velmi ošklivém, ať už muži či ženě, se dá jadrně říct, že je to .... /zde místo D, které vyjde vodorovně, dej R/.
14. Rozkazovací způsob slovesa doprat /zu Ende waschen, česky jen 5 písmen/.
15. Ženy, dívky, děti oslavovaly, čili .... 2. Kanec, kňour, samec divokého prasete. 16. Slovensky ten /člověk/. 17. Řekneme: mnohé roky nebo mnohá....

Koho hlavní zájem v životě je vydělávat a utrácet peníze, kdo nepotřebuje knihu, kdo se zajímá především o techniku a praktické živobytí, ten nepotřebuje umět česky. Kdyby jel někdy do Čech, nějak se tam vždycky domluví, literatura by pro něho nemusela být, Asterixy může číst blbec i Číňan.
Ale kdo od četby očekává víc než pouhé informace, kdo má na sebe nároky nejen jako na výrobní a spotřební prostředek, ten pěstuje češtinu. Sám pro sebe.
Čti a piš česky. Neštyď se a nenechej se deprimovat chybami. Chyby nehrají roli. Ale jestli nečteš česky, denně, pak tvoje čeština trpí akutní podvýživou a její smrt je za dvěmi. To už se pak nikdy nedá napravit.

Schwedisch

I	Do	18.10-20.00
II	Mi	18.10-20.00

Tschechisch

I	Do	20.10-22.00
---	----	-------------

Čeština pro Čechy

I	Di	16.15-17.45
---	----	-------------

Hebräisch

I	Mi	18.10-20.00
lab	Mi	20.10-22.00

Čeština pro

lab	Fr	20.10-22.00
-----	----	-------------

*Čeština pro
Čechy*

Čechy

I	Di	16.15-17.45
---	----	-------------

znám jednu dívku -jak se praví v Prodané nevěstě- ale není to Mařenka a není to ani Češka. Zato studuje slavistiku a to tak důkladně, že se zamilovala do češtiny a do Prahy a snad ještě do někoho v ní. Člověk musí dost dlouho dobře poslouchat, aby uslyšel malinkou chybičku, kterou Čech neudělá.

Znám ještě jednu dívku, je tu devět let, Češka-ale vlastně už asi ne Češka, její čeština je tak ubohoučká, že nestojí za psí štěk. Čeština pro kočku. Za svou mateřštinu může klidně považovat Schwytzertysch, protože mateřština se může změnit, je to ta řeč, kterou běžně myslíme a mluvíme.

Mám strach, že příští inserát "Čeština pro Čechy" /výstrižek/ už nevyjde, že tam místo něho bude "Čeština pro kočku!" Naposled. A šlus.

Moje vláda velmi pomohla panu T. Garique Masarykovi obnovit český stát v r. 1918. A T V U Ž D N E S A N I N E U - M Í Š P O Ř Á D - N Ě Č E S K Y. Usilovali jsme nadarmo? Je ti vše lhostejné?

Čeština pro Čechy

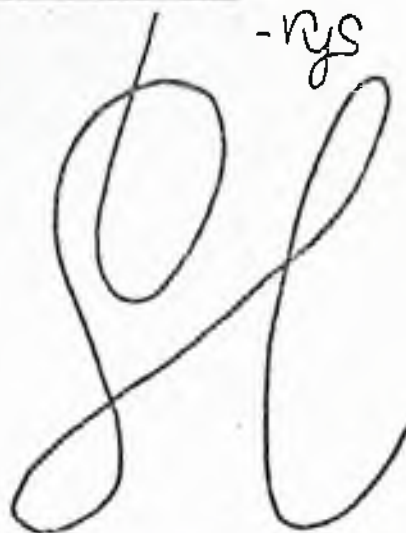
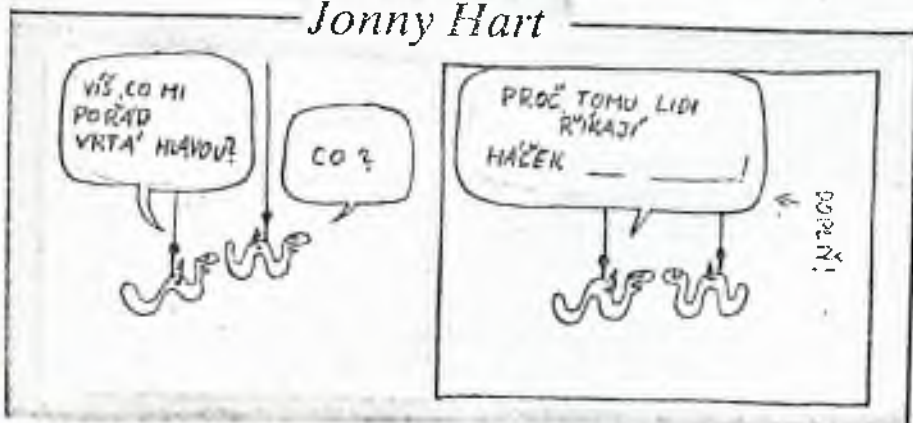
Němčina má čtyři pády, čeština sedm. Totiž měla. Realita soc.živ.podle sov.vzoru ji ustředila dalších sedm. Můj starý profesor češtiny pan Pekárek by zaplakal, i když je to jen vtip made in ČSSR. On totiž vtip má někdy se skutečností společného víc než by si myslela a než je jí milo.

- 8.pád - KDO S KOHO, neboli korytativ
- 9.pád - JAK NA KOHO, neboli intrikativ
- 10.pád- KDO KAM, neboli deliminativ
- 11.pád- KOHO JAK, neboli buzerativ
- 12.pád- KDO KOHO, neboli likvidativ
- 13.pád- KOMU KOLIK, neboli podmazativ čili korupcionál
- 14.pád- KDO S KÝM, neboli konkubinativ čili sexuál.

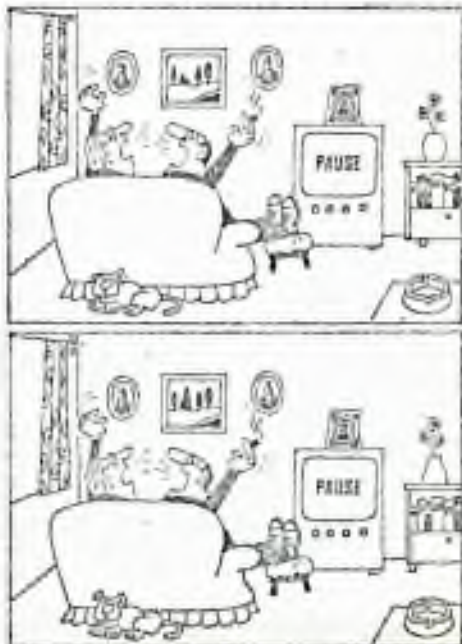
Rengec prongo spingiklengencenge

Asi před stopadesáti lety /za Protektorátu/ jsem jednou přijel do severovýchodních Čech na prázdniny a zdálo se mi, že jsem se zbláznil: Nerozuměl jsem ani Ň. Ostatní děti se bavily, krásně rychle mluvily nějakou řečí -nebylo to ani česky, ani turecky, bylo to »aby tomu nikdo nerozuměl«. Časem jsem ovšem pochopil, že mluví přece jenom česky a jak, ale stejně jsem jim nerozuměl, nešlo to. Mluvily takhle:Nanga-zdangar! Jangak senge mangáš? Tangadyngy tengen blngbengec z Mongorangavyngy nangám nengerongozungumingí anganinyňng. A děti z vedlejší vsi, aby se to nepletlo, zase mluvily JINAK!!! Navrazdavrar! Javrak sevre mavráš? Tavradyvry tevren blvrbevrec z Movroravravvyry navrám nevrerovrozuvrumivrí avranivri ňvr. Rozumíte? Ne. Tak povrozovor! Čtete jen to, co podtrhnu. Navrazdavrar! Javrak sevre mavráš? Vidíte to? Mezi jednotlivé slabiky se vždycky vsune ng /nebo vr/ plus předchozí samohláska, a na konec se ještě připojí /zašifruje/ přebývající souhláska. Je to mluvená šifra. Jazykové uvru-nivrikuvrum. Neuvěřitelný dětský vyngynangálengez, "aby nám dospělí nerozuměli". Bonbónek, věc, na kterou se ještě neodvážil žádný spisovatel ani jazykovědec. Píšu to tady jako PRÉMII pro členy družiny, protože kde jinde bychom hlevredavralivri fanatiky a milence čengeštingynyngy! Jen tady, protože jinde -angamengen, angamengen, prangavingím vangám!

Jonny Hart

Strašná věc,
já už jsem z toho
dovopravdy jelen.Od svejch
44.narozenin v Curychu,kde jsme
se domluvili, že vstoupíme do
1.oddílu v Badenu,čekám,čekám,
čekám a čekám.3.rok.
Z celé družiny Sov
jen 4 ptáci přines-
li přihlášku! ...ci pí-
sek do-vo-pra-vdy vás
už seřežu. Vážně
musí všechno za
vás udělat mamin-
ka????????????????????
????????????????????
????????????????????
Rorýs.

V sedmi zřetelných deta.jlech je rozdíl !

a co
jaro!

Poslední stránka SL č. 6.

Jeden veliký, neskromý cíl skautingu je, abychom chtěli přirozeněji žít a intenzivněji vnímat. To ale není lehké, vnucuje se spousta náhražek, jako je opojení televizí, technikou, motorismem, HI-FI stereo, sexem, drogami. Jak je ctěná libost, ale skauting je šance na náhražky všeho druhu se vykašlat. Je to šance velice málo lákavá, nedá se nikomu vnutit a v tomhle smyslu je skauting jen pro ty nejchytřejší a nejnáročnější.....

J a r o je vždycky událost roku. Událost, kterou ovšem 99 procent lidí zaspí, zanedbá, nezpozoruje. Ale řekněte, neměl by skaut, opravdovej, nějak sám uvítat jaro, uvidět aspoň jeho nejnepatrnější součástku, říct si s ním pár něžných slov? Dám vám typ, který se pochopitelně nehodí pro všechny. Ve vyšších polohách dnes ještě, začátkem května, klíčí semena buku - bukvice. Z jejich tenšího konce prorazila tenká jakoby housenka, nejbližší cestou neomylně zamířila dolů do šťavnaté země a už strká celou bukvicí skrz hlínu a listí, zvedá ji nad zem a pumpuje do ní živou vodu. Jednání druhé se nazývá Metamorfosa: Obě poloviny bukvice roztrhnou trojhrannou skořápku, začnou se barvit do syté zeleně a zároveň se z nich stávají dvě ploché ledvinky, ale nejsou to ledvinky, ale dva děložní lístky a její funkci budou teď skutečně několik týdnů mít: výživa zárodku, který ještě sám neumí žít.

Třetí dějství by se logicky jmenovalo Porod, když uprostřed děložního lístku vypučí bledězelený chomáček a za týden jsou to dva křehounké lístky a můžete si tam místo nich klidně myslet kojence, tak krabaté a divné jsou. Žijeme a bledězeleně zíráme skrz děravé koruny našich předchůdců, které v sobě nepoznáváme, ani už nevíme, že jsme z nich skanuli tvrdou trojhrannou slzou.

Děložní lístky pak ještě nějaký čas nasávají vzduch a vláhu a vývojkou světla z nich vyrábějí živiny pro korunu i kořeny. Pak se to od nich naučí opravdové bukové listy, ony uschnou a zbydou po nich jen nepatrné jizvičky do první zimy.

Chtěl jsem bláhově, abyste si toto jarní představení odnesli v kelímku od jogurtu domů z poslední schůzky Pochodně. Ale prosím vás, že ano, v dnešní době.... V televizi jsou lepší pořady...

A ještě i jiný a také mohutný kus jarního světa neznáte a většina lidí jej zanedbá a nikdy neuvidí. Zde pár řádků z toho neznámého kraje: Slyš rozhodnutí tribunálu že jsi se vloupal do penálu A odcizil tam tužku s pércem Trest zastřelením revolverem Na školním záchodě tě čeká...

To je začátek básničky Jiřího Suchého Sen zločince a končí tak, že střela:.... Přibodne ho k té černé stěně A svět se nepřestane točit A spolužáci denodenně Budou tam na něj chodit močit.

Shrnuji: jsou různé možnosti, jak osobně pozdravit jaro, ale jestli u tebe letos udělá zastávku nebo nepozorovaně zmizí v kolotoči všedních dnů, to záleží na tvém zájmu a náročnosti.

Rovný

